

Da Elleore-folket i går i Frederikssund var til standerhejsning på »Løvejagten«. Til højre på »Løvejagten« kahytsdæk Elleores kongepar.

„Elleore“-folket indledte sæsonen

Med standerhejsningen på flagskibet »Løvejagten« i Frederikssund Havn i går

Kongelige højheder, adelsmænd, hårdføre marinesoldater og rødne-sede musikanter var i går samlet på Frederikssund havn, hvor de i overværelse af et talrigt publikum indledte »sæsonen« i Kongeriget Elleore.

For den udenforstående kan det hele lyde lidt mystisk, men for den, der kender den lille ø i Roskilde

Fjord, Elleore, er yderligere forklaringer unødvendige.

»Elleore« ligger i bunden af fjorden. I 1907 optog den så kendte filmmand, Ole Olsen, en »yderst realistisk og naturtro løvejagt, i hvilken der for første gang medvirkede en rigtig løve. Nogle sagde at det var dyrplageri, der gik politik i affæren, og »Elleore« gik over i historien som noget festligt.

Denne festlige linie har skolesamfundet »Elleore« ført videre. Øen er blevet til et kongerige med egne love, eget flag og egen humor. Som flagskib benytter man en gammel skonert, som blev erhvervet for nogle år siden, og den blev meget naturligt døbt — »Løvejagten«. Hele vinteren har det gode skib ligget i Frederikssund Havn, og i går eftermiddags var der standerhejsning på skuden, hvilket samtidig er signalet til at øsamfundets indbyggere må indordne sig under de givne love.

Festlighederne indledtes ved 14-tiden. Efter at hæren, officerere og orkester havde taget opstilling på kajen, lagde det tyve mand store hornorkester ud med en række kendte marcher og sluttede af med »Elleores« national-melodi, noget i retning af »Champagnegaloppen«.

Kort efter ankom »mayestaiterne«, medbringende kronprinsen. Eskorteret af en motorcyklende politibetjent ankom de høje herres limusiner, og ad den røde løber — der dog med årene har fået en grå-gullig farve — entrede de »Løvejagten«.

Den galla-klædte ærkehertug, der med sine medaljer og Red Barnetmærker virkede næsten endnu mere

imponerende end hans kongelige højhed, bød kongen velkommen.

Herefter blev det smukke kongeflag sat. I begyndelsen var der lidt tvivl, om man havde medbragt et Picacco-maleri i stedet, men en sagkyndig konstaterede hurtigt, at det virkelig var flaget. Da dette blev hejst, gav de mandlige tilskuere tilslutning ved at »stryge topsejlet«.

»Mayestaiten selv tog derefter ordet og talte til det jævne folk.

Hæren paraderede nu for kongerigets officerskorps. Det var tydeligt at se den hårde skole de har gennem-

gået. De kunne både gå forlæns og baglæns.

Herefter opfordredes folket til at give gaver til staten, et yndet princip inden for kongeriget. En ung soldat overrakte på folkets vegne kongen et signalflag, og på hærens vegne overrakte højheden et flot gevær, som dog ikke kunne skyde.

Til slut gav »mayestaiterne« audient i skudens saloner, hvor der serveredes »importeret« dansk øl og pølse.

h u b.—